

120 DE MINUTE DRAMATICE

(Urmare din pag. 1)

ckenbauer (în acest ultim caz a mutat locul infracţiunii pe linia de 16 metri). După cum se desfăşurase repriza secundă, ar fi fost o mare nedreptate ca scorul să rămînă favorabil italienilor, dar, cînd nimeni nu se mai aştepta, în minutul de prelungire hotărît de arbitru pentru tragerile de timp şi simulările italienilor, Grabowski are o pătrundere frumoasă pe stînga, centrează în faţa porţii şi Schnellinger, apărut ca un bolid din urmă, reia fulgerător în plasă. A fost o fază pur şi simplu uluitoare, cum vor fi şi altele în prelungirile ce vor urma. În aceste 30 de minute suplimentare, ambele echipe vor arunca în luptă toate resursele, pînă la epuizare, pentru victorie, care le va surîde pe rînd, la intervale de numai cîteva minute. Am văzut, alternativ, aceiaşi jucători sărind în sus de bucurie sau tăvălindu-se pe iarbă în semn de deznădejde. Cînd raiul, cînd iadul. Mai întîi a fost rîndul vest-germanilor să jubileze. După ce Albertosi a scos senzaţional, în corner, o lovitură de cap a lui Müller, în min. 95, la un corner, Seeler a reluat balonul cu capul, nu atît de periculos, dar Albertosi şi Burnich s-au încurcat reciproc, iar Müller, care era pe fază, n-a mai avut de făcut decît să-l introducă în poartă. Nu trec, însă, decît patru minute, şi la o greşeală copilărească a lui Held, Burnich aduce egalarea. Tot italienii preiau conducerea printr-un şut de la aproximativ 20 de metri, dar plasat, al lui Riva. În repriza a doua a prelungirilor, situaţia pe tabela de marcaj devine din nou egală, graţie lui Müller, care a fructificat o pasă cu capul a lui Uwe Seeler. Bucuria elevilor lui Schön nu durează, însă, nici un minut, fiindcă la proximul atac al italienilor, centrarea lui Boninsegna îl găseşte liber pe Rivera, care nu iartă ! !

De la italieni, cei mai buni oameni au fost **Albertosi** (a apărat cu adevărat magistral, putîndu-i-se imputa doar greşeala de la golul doi), **Domenghini, Rosato, Burnich** şi **Riva.** De la vest-germani, cea mai bună impresie au lăsat-o **Beckenbauer** (un exemplu de dăruire în joc, evoluînd mai mult de 50 de minute rănit la braţ), **Overath, Müller, Uwe Seeler** şi **Schnellinger.**

Jairzinho, în stilul său caracteristic, a depăşit apărarea uruguayană şi... 2—1 pentru Brazilia ! Ultra-eficacitatea brazilienilor s-a făcut simţită şi în faţa celei mai sigure apărări, cea a echipei Uruguayului care, după ce în patru jocuri nu a primit decît 1 gol, acum a încasat 3 !

Telefoto : AP.-AGERPRES

FILMUL SEMIFINALEI DE LA GUADALAJARA

Arena „Jalisco" din Guadalajara pare un cuptor în această după amiază de iunie cînd termometrul indică peste 40 de grade la soare, astfel că nici inimoşii suporteri localnici nu s-au prea înghesuit la semifinala Brazilia — Uruguay. De altfel, mexicanii văzuseră de cinci ori pînă acum la lucru echipa braziliană şi poate ar fi preferat să li se schimbe... „meniul".

Jocul începe. Cele două echipe fac să circule mult balonul, repetă pasele, ezitind să se angajeze. După două minute însă, Rivelino accelerează brusc, pasează în cruciş la Pele, dar acesta, jenat de soare, nu poate să controleze balonul. Jairzinho şi Tostao sînt marcaţi sever de Mujica şi Matosas. Primele şuturi la poartă sînt executate de uruguayeni, dar Felix atent, reţine. Apărarea Uruguayului se dovedeşte o reţea bine pusă la punct. Atacul brazilian nu găseşte însă nici o breşă. Se încearcă poarta cu şuturi de la distanţă (Clodoaldo şi Jairzinho).

Brazilienii se enervează, pasele lor devin imprecise şi sînt interceptate cu uşurinţă de uruguayeni, care deschid scorul în minutul 17 : **Morales pasează lung la Cubillas pe partea dreaptă, acesta se infiltrează între Piazza şi Everaldo, controlează balonul cu pieptul, şi-l potriveşte, apoi cu un şut sec înscrie : URUGUAY — BRAZILIA 1—0.** Brazilienii acuză lovitura, părînd că suferă din nou complexul unui adversar care le-a stat mereu în cale. În minutul 23 Piazza salvează în extremis la un şut periculos al lui Morales, cînd mingea îl depăşise pe Felix. O combinaţie Rivelino — Tostao îl pune în poziţie de şut pe Pele, dar Montero îl opreşte din acţiune, de o manieră cam suspectă. Brazilienii schimbă tactica, joacă acum lateral, încercînd să surprindă dispozitivul de apărare advers prin învăluire. Tactica dă roade. **Cu un minut înainte de sfîrşitul primei reprize, Rivelino pasează din nou lui Tostao, acesta trimite la Clodoaldo care-l surprinde, cu un şut plasat pe Mazurkiewicz : 1—1.**

Jocul este echilibrat în primele minute ale reprizei secunde, apoi brazilienii apasă pe accelerator. În minutul 61 Pele se produce într-unul din numerele sale personale, de mare virtuozitate : driblează pe rînd pe Cortes, Fontes şi Montero, intră în careu, dar este doborît de Castillo în momentul cînd se pregătea să şuteze. Arbitrul nu acordă însă penalty. Un minut mai tîrziu, acelaşi Pele trage năprasnic de la circa 20 m. oferindu-i lui Mazurkiewicz prilejul unei aplaudate robinsonade. Portarul uruguayan este nevoit să intervină din nou, în minutul 70, la şutul lui Tostao. În minutul 73, Esparrago intră în locul lui Maneiro, dar se pare că este prea tîrziu. **Brazilienii intraseră în cadenţa lor normală şi în minutul 75 scorul este 2—1 pentru Brazilia în urma golului marcat de Jairzinho la capătul unei acţiuni iniţiată de Pele.** Uruguayenii aruncă în luptă ultimele forţe pentru a egala. Cei care marchează sînt însă brazilienii : **Carlos Alberto degajează lung, Pele prelungeşte la Tostao, acesta retrimite la Pele, apoi la Rivelino care şutează imparabil : 3—1.** Meciul se termină cu o bară a lui Pele.

SARABANDA GOLURILOR LA CIUDAD DE MEXICO

văzută de Neagu RADULESCU

Stînga : Burnich şi Rivera (Italia)
Dreapta : Maier, Schnellinger şi Müller (R.F.G.).

Spre satisfacţia amatorilor de fotbal actualul campionat arată o tendinţă de reorientare spre fotbalul ofensiv. Pînă acum atacul cel mai eficient este al echipei R.F. a Germaniei cu 16 goluri marcate, *la un punct (15 goluri) urmează Brazilia. În timp ce Italia cu 9 goluri înscrise ajunge echipa Perului eliminată în „sferturile" de finală. Echipele Braziliei şi R.F. a Germaniei au posibilitatea să marcheze mai multe goluri decît Portugalia (17 goluri) în 1966. Oricum ele au întrecut deja categoric echipa Angliei care cîştigase titlul mondial marcînd 11 goluri şi primind şase. Reamintim că recordul absolut de goluri aparţine din anul 1954 echipei Ungariei cu 27 de goluri marcate. Echipa Franţei, în 1958, a înscris 23 de goluri.*

●

HELENIO HERRERA, magul argentinian al fotbalului italian, a dat următoarele pronosticuri pentru semifinale : ITALIA ÎNVINGE R.F.G., şi AJUNGÎND ÎN FINALĂ, VA CÎŞTIGA ŞI ÎN FAŢA BRAZILIEI.

●

Vineri, 19 iunie, se dispută pe stadionul „Xochimaco" meciul dintre reprezentativele de ziarişti ale Americii şi Europei. Jocul se desfăşoară, dimineaţa, de la ora 11, şi e dotat cu trofeul „Cuattemoc", în echipa Americii evoluează şi celebrul Vava.

ÎN CLASAMENTUL GOLGETERILOR :

MÜLLER — 10 GOLURI

Cu încă 11 înscrise în semifinale, „recolta" de goluri se ridică pînă acum la 89 ; celor 48 de marcatori adăugindu-li-se încă 5. Iată, de altfel, cum arată clasamentul realizatorilor înaintea ultimelor două programări ale C.M.: 1. Gerd Müller (R.F. a Germaniei) — 10 goluri, 1 din 11 m, 2. Jairzinho (Brazilia) — 6, 3. Cubillas (Peru) — 5, 4. Bişeveţ (U.R.S.S.) — 4, 5—8. Pelé, Rivelino (Brazilia), Seeler (R. F. a Germaniei), Riva (Italia) — cîte 3, 9—15. Van Moer (Belgia), Tostao (Brazilia), Petras (Cehoslovacia), Domenghini, Rivera (Italia), Gallardo (Peru), Dumitrache (România), 1 din 11 m, — cîte 2, 16.—53. Clarke, din 11 m, Hurst, Mullery, Peters (Anglia), Semmeling, din 11 m, Lambert (Belgia), Clodoaldo (Brazilia), Bonev, Dermendjiev, Kolev, Jecev, Nikodimov (Bulgaria), Beckenbauer, Libuda, Schnellinger (R. F. a Germaniei), Spiegel (Israel), Boninsegna, Burnich (Italia), Ghazouani, Houman (Maroc), Basaguren, Fragoso, Gonzales, Pena, din 11 m, Valdivia, Vantorla (Mexic), Challe, Chumpitas (Peru), Dembrovschi, Neagu (România), Grahn, Turresson (Suedia), Asatiani, Hmelniţki (U.R.S.S.), Cubilla, Esparrago, Maneiro, Mujica (Uruguay) — cîte 1.

BECKENBAUER — FISURĂ DE CLAVICULĂ?

Accidentat în finalul jocului, Franz Beckenbauer — pe care îl vedeţi în imaginea noastră primind, înaintea începerii prelungirilor, îngrijirile prof. dr. Schobert, medicul lotului vest-german — suferă, după cum anunţă agenţiile de presă, de o puternică contuzie a umărului drept. La prima radiografie, efectuată imediat după meci, s-a observat şi o uşoară fisură a claviculei. Rămîne ca acest diagnostic să fie confirmat, după ce simpaticul fotbalist münchenez va fi consultat mai atent la unul din marile spitale din Ciudat de Mexico. Abia atunci se va putea şti cu precizie dacă Beckenbauer va mai evolua sîmbătă în partida pe care echipa sa o susţine împotriva selecţionatei Uruguayului pentru ocuparea locului 3. Prof. dr. Schobert a spus, însă, că sînt puţine şanse în acest sens.

interviuri, declaraţii...

● Fostul internaţional vest-german, FRITZ WALTER, care a comentat meciul la postul de televiziune din Baden-Baden a declarat : **„Nu este ruşine să fii învins de italieni. Aceşti jucători au atins, într-adevăr, o clasă mondială şi pe urmă să nu omitem faptul că echipa noastră se menţine între primele patru formaţii din lume".**

Căpitanul echipei italiene, GIACINTO FACCHETTI a declarat în cabine : **„Pînă în ultima secundă nu am fost sigur de victorie. Am trăit momente dificile în acest meci de neuitat. Din fericire portarul Albertosi a ştiut, în cîteva ocazii, să ne scoată din încurcătură. Echipa noastră a avut mai multă prospeţime fizică. Trebuie să recunosc că vest-germanii au disputat meciuri mai grele în fazele anterioare ale competiţiei. Ei au plătit aceste eforturi suplimentare în partea doua a prelungirilor".**

● La sfîrşitul meciului, antrenorul echipei R.F. a Germaniei, HELMUTH SCHÖN, a spus : **„ A fost un joc dramatic şi de o calitate remarcabilă. AM PIERDUT, DAR ÎN FAŢA UNUI ADVERSAR DE CLASĂ".**

● EDUARDO HOHBERG. „Înfrîngerea echipei Uruguayului este opera... FIFA. Sînt mîndru de jucătorii mei. Ei au, făcut dovada unei voinţe exemplare. Dacă au pierdut, aceasta s-a întîmplat numai din cauza Federaţiei internaţionale care a permis Braziliei să joace consecutiv cinci meciuri la Guadalajara, în timp ce echipa Uruguayului a trebuit să se deplaseze în trei oraşe : Puebla, Ciudad de Mexico şi Guadalajara. Recunoscînd că principala defecţiune a echipei sale a fost lipsa trăgătorilor la poartă, Hohberg este de părere că Brazilia şi Italia au şanse în finală, fiind foarte greu de indicat un învingător.

● Satisfăcut de rezultat, ZAGALO nu a fost întrutotul mulţumit de evoluţia echipei sale. **„Am trecut prin momente grele în prima repriză —** a spus Zagalo. **Ştiam că uruguayenii au o apărare bună şi mai ales dură. Important este însă că am cîştigat".** În momentul cînd făcea această declaraţie, Zagalo nu cunoştea rezultatul final al meciului Italia — R.F. a Germaniei şi a spus că îi este indiferent pe cine va întîlni în finală. **„Brazilia va face totul pentru a cîştiga a treia oară, şi definitiv, „Cupa Jules Rimet".**

● PELE : **„Viitorul pare să îmi surîdă. Personal, mă simt mai robust decît în trecut. Este adevărat, că a trebuit să lucrez mult pentru a-mi pune la punct rezistenţa. Şi dacă nu-i contest utilitatea, persist să cred că fotbalul nu trebuie să se rezume doar la aceasta.** MI SE SPUNE CĂ BOBBY CHARLTON PRETINDE ADESEA CĂ FOTBALUL ENGLEZ ESTE CEL MAI BUN. EU ÎI RĂSPUND CĂ AL NOSTRU ESTE CEL MAI BUN. **Dar în sinea mea gîndesc, mereu, că FOTBALUL POATE SĂ AIBĂ MAI MULTE MODALITĂŢI DE EXPRIMARE. A demonstrat acest lucru şi „şocul" de la Guadalajara. Păstrez mai departe convingerea că fotbalul ofensiv îşi va recăpăta, mai devreme sau mai tîrziu, toate drepturile, căci acesta este acela pe care publicul îl iubeşte şi îl aşteaptă".**

FERICITA ALEGERE

(Urmare din pag. 1)

partidă din toate cîte au fost pînă acum în „Copa Del Mundo". Am fost martori la un gol înscris ca la „World Cup '66", în minutul 90 (şi atunci, tot de elevii lui Schön), i-am văzut pe Albertosi, Burgnich, Bertini, Mayer, Vogts trăind, rînd pe rînd, clipe de intensă euforie sau de nespusă tristeţe, cînd sentimentul crud al înfrîngerii i-au făcut să îngenuncheze, implorînd, parcă, pronia cerească.

Nici unul dintre martorii oculari nu va putea uita multă vreme exemplara ciocnire de forţe — cu unele excepţii — din această semifinală de pe Azteca (i-am fi mulţumit Comitetului executiv F.I.F.A. dacă, prin programare, nu i-ar fi nedreptăţit pe uruguayeni), în care gestul simbol al lui Franz Beckenbauer — a jucat multă vreme cu o mînă imobilizată la piept — a venit să adauge, semnificativ, noi elemente emoţionale peste, şi aşa, marele dramatism, specific sportului-rege, existent pe gazon.

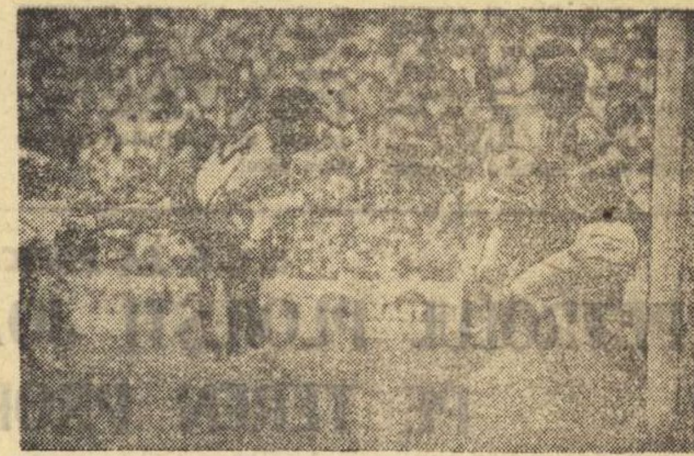
Sintetizînd (întrucît un film al partidei îl puteţi citi separat), mai întîi a fost golul lui Boninsegna (care l-a surprins pe Mayer cu un şut din afara careului mare), după aceea... nimic pe tabela electrică de marcaj pînă în min. 90, cînd adevărată lovitură de teatru : Schnellinger, un fundaş, a „urcat" în atac — precum Weber, un alt apărător, în acelaşi minut în 1966, la Londra — introducînd el, şi nu golgeterul Müller, balonul în plasă.

Şi au urmat prelungirile. Cinci minute de la reluare, Müller şi-a adus echipa în avantaj, şi toţi ne-am gîndit la proverbiala forţă de recuperare a fotbaliştilor vest-germani, întrucît în trei partide anterioare, cu Bulgaria, Marocul şi Anglia, elevii lui Schön fuseseră de fiecare dată conduşi. Dar n-au trecut decît trei minute de la modificarea de scor şi Burgnich, gelos pe isprava lui Schnellinger, a înscris şi el, incredibil, dorind parcă să demonstreze că „betonul" e insipid pe hîrtie, deoarece pe gazon, la echipele mari, marcajul sever naşte tot el un preţios antidot — demarcajul corect şi rapid — creînd dinamism, surpriză, adică elementele stabile ale unui fotbal de calitate.

Înainte de a încheia să mai spunem că de aici, de la golul lui Burgnich s-au mai perforat încă de trei ori porţile (în numai 8 minute de joc) şi să trecem, în ordine, şi numele marcatorilor : Riva, Müller, Rivera. Deh, căpitanul lui A. C. Milan n-a vrut să fie mai prejos decît Schnellinger, coechipierul său din clubul milanez !

Sentimental apreciind lucrurile, apare parcă nedrept ca un asemenea joc să dea, în cele din urmă, un învingător. O spune, fireşte, un spectator neutru, fericit doar că a făcut această alegere, optînd miercuri pentru semifinala de la Azteca !

G. NICOLAESCU

Müller a plonjat spectaculos. Mingea, buclucaşă, se strecoară în plasă pe lîngă Rivera şi sub privirile îngrozite ale lui Facchetti. Din nou egalitate : 3—3 ! Dar... va fi pentru ultima oară !

Telefoto : AP-AGERPRES

«MUNDIAL» varietăţi

După meciul Brazilia—Anglia, un reporter din Rio îi strecura insinuant lui Pele întrebarea: *„Cum se face că nu aţi marcat nici un gol în meciul de ieri ??".* — *Vă înşelaţi, senhor,* i-a răspuns Pele, *am marcat un gol cu capul, dar blestematul acela de Banks l-a anulat cu mîna.*

Cîteva titluri inspirate ale reporterilor cariocas: *„Bobby îşi şterge lacrimile pe tricoul lui Pele"; „O rey Pele joacă samba între români, dar focosul Dumitrache răspunde, punîndu-l în genunchi pe Felix"; „Violenţa britanică nu ne intimidează, vom răspunde cu forţa!"*

Poliţia din Guadalajara a făcut o captură cu ocazia meciurilor grupei a treia a campionatului mondial de fotbal. Brigada condusă de inspectorul Trinidad Calamateo a arestat zece hoţi de buzunare care îşi exersau „talentul" la intrările stadionului Jalisco şi chiar în tribune. Printre victime s-au găsit şi cîţiva ziarişti străini. Nu se ştie, însă, dacă sumele subtilizate le-au fost înapoiate la timp.

Fostul internaţional francez Just Fontaine, golgeterul absolut al campionatelor mondiale (13 goluri în 1958), urmăreşte cu atenţie turneul din Mexic şi evoluţia vest-germanului Müller, care încearcă să-i doboare recordul.

„Indiferent dacă o va face sau nu, a spus Fontaine, *efortul lui Müller este un semn spre o salutară reintoarcere la fotbalul ofensiv".*

Vinovaţii principali pentru eşecurile majorităţii echipelor la campionatul mondial din Mexic sînt evident... antrenorii. De la Ramsey şi Goethals, la Boşkov şi Schön nimeni n-a scăpat de critici. Cu o excepţie, chilianul Carrasco, antrenorul Salvadorului, ultima clasată. Acesta a fost rugat să rămînă mai departe în El Salvador, dar el a preferat să preia conducerea echipei mexicane din Irapuato.

Psihologul René Guillen, care a asistat echipa Perului cu prilejul campionatului mondial, a declarat că în timpul competiţiei subiecţii săi au fost acaparaţi complet de *„exaltarea sportivă, de oboseala antrenamentelor şi meciurilor".* În foarte puţine cazuri a trebuit să intervină pentru a elimina unele aspecte obsesionale. *„Fotbalul e un sport care combate stările de astenie psihice"* — *declară* R. Guillen. *Din nefericire, adaugă psihologul peruvian, atît jucătorii cît şi spectatorii de fotbal cad deseori în extrema opusă, devenind uneori excesiv de „entuziaşti".*

agenţiile internaţionale de presă transmit...

Comentînd semifinala Italia — R.F. a Germaniei, specialistul francez Henri Kohler, scrie : **„Spectatorii prezenţi în tribunele stadionului „Azteca" au trăit emoţiile unuia din meciurile cele mai dramatice din întreaga istorie a „Cupei Jules Rimet". Echipa Italiei a smuls literalmente calificarea pentru finală în faţa unei echipe vest-germane mult timp ezitantă, apoi dezlănţuită şi în sfîrşit epuizată. Intensitatea dramatică a acestei întîlniri, cu nenumăratele suişuri şi coborîşuri s-a concentrat pe un interval de timp relativ scurt : începînd din minutul 90 (momentul primei egalări a echipei vest-germane) şi pînă la sfîrşitul prelungirilor. Pentru a doua oară în decurs de trei zile, echipa R.F. a Germaniei a fost nevoită să dispute timpul suplimentar de joc. Cu mai multe resurse fizice italienii au învins".**

De la acelaşi meci, corespondentul agenţiei „Associated Press" transmite : **„Învingînd echipa R.F. a Germaniei cu 4—3 după 120 de minute de aspră şi emoţionantă luptă sportivă, echipa Italiei va disputa finala celui de al 9-lea campionat mondial, alăturîndu-se Braziliei în suprema tentativă de a cîştiga definitiv „Cupa Jules Rimet". Solida apărare a formaţiei Italiei nu s-a dezminţit, după cum nici atacul echipei vest-germane nu şi-a dezamăgit suporterii. Dar, pînă la urmă, cine va trebuia să cîştige şi aceştia au fost italienii prin golul lui Rivera care din nou l-a înlocuit pe Mazzola şi, se pare, nu fără temei. Desigur echipa vest-germană a fost handicapată şi de accidentarea lui Beckenbauer care nu a mai putut fi organizatorul atît de preţios al jocului echipei sale".**

Paul Denize, trimisul agenţiei „France Presse" la Guadalajara comentează pe marginea meciului Brazilia — Uruguay : **„Aşadar, Brazilia confirmă pronosticurile. Ea va juca finala campionatului mondial, dar acest drept l-a obţinut luptînd cu multă ardoare în faţa unei neaşteptat de puternice echipe a Uruguayului. Pele şi echipierii săi s-au impus de-abia în ultima jumătate de oră într-un meci asupra căruia a planat mult timp incertitudinea scorului. Uruguayenii au avut o tactică bună, jucînd la intercepţie şi pe contraatac, în timp ce brazilienii atacau fără încetare, dar de cele mai multe ori fără coordonarea cerută de masiva apărare a uruguayenilor. Pele, Tostao şi Jairzinho nu reuşeau să străpungă barajul aflat în faţa lor şi atunci, în repriza a doua, ei au avut fericita idee de a-i lăsa pe adversari să vină în atac pentru a-i surprinde descoperiţi. În acest fel fotbaliştii brazilieni au reuşit să marcheze două goluri. Meritul brazilienilor este şi acela de a nu-şi fi pierdut cumpătul cînd erau conduşi cu 1—0. Pele s-a dovedit din nou un echipier model, integrîndu-se perfect jocului colectiv, permiţîndu-şi mai rar să etaleze fantezia sa cum a fost în ultimul minut al partidei cînd numai bara l-a salvat pe portarul uruguayan".**

Comentatorul agenţiei „United Press" notează : **„Într-o atmosferă tipic sud-americană, în vacarmul de nedescris al unor galerii înfocate, echipele Braziliei şi Uruguayului şi-au disputat un meci presărat cu destule durităţi, dar şi cu faze de fotbal bun oferite, mai ales, de brazilieni în ultima jumătate de oră. Jairzinho a arătat că este capabil să înscrie cel puţin un gol în fiecare partidă, iar Pele a devenit strategul echipei, fără a uita că trebuie să-şi delecteze uneori şi suporterii prin reuşite acţiuni individuale. Portarul Felix a apărat mai bine ca de obicei, dar apărarea este încă ezitantă".**

Colin Frost, corespondentul agenţiei „Associated Press", remarcă jocul sobru şi metodic practicat de uruguayeni în prima repriză. **„Cu un atac mai decis —** scrie C. Frost — **uruguayenii ar fi putut elimina Brazilia. Poate că accidentarea căpitanului lor, Rocha, încă din primul meci al campionatului, le-a diminuat mult potenţialul liniei ofensive. Brazilienii au fost în nota ultimelor jocuri, forţînd marcarea golurilor cu acest redutabil trio care este format din Jairzinho, Tostao şi Pele".**

AGENŢIA REUTER, despre meciul Brazilia — Uruguay : „Se credea că echipa Braziliei va obţine o victorie clară, dar această victorie s-a conturat mult mai greu decît arată scorul. Brazilienii au marcat golul victoriei cu un sfert de oră înaintea terminării jocului, iar al treilea gol, al lui Rivelino, în clipa în care arbitrul fluiera finalul. A fost meciul cel mai dur, de la începutul competiţiei, pentru jucătorii lui Zagalo. Meci dur şi aspru, nu numai din cauza valorii jucătorilor uruguayeni, dar mai ales din cauza jocului, care a depăşit, în dese rînduri, limita regulamentară".

COMENTATORII TELEVIZIUNII BRITANICE despre meciul Italia — R. F. a Germaniei : „Nimeni nu va uita acest meci. El va rămîne, probabil, cel mai frumos din actualul campionat mondial".

Gordon Banks : „N-am văzut niciodată în viaţa mea un astfel de meci".

Brian Clough, antrenor englez : „Este imposibil să găseşti cuvintele potrivite pentru a descrie un meci ca acesta".

Comentariile şi informaţiile agenţiilor internaţionale de presă ne-au fost furnizate de Agerpres